

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies tertius et quartus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1866

Caput IX. De fervore caritatis ejus, et desiderio martyrii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72907)

AUCTORE
S. BONAVENTURA.

tra pietatis legem in homines ad pietatem conversos attentaverunt amplius deservire, quamdiu juxta conductum contra piissimas Dei leges impie non egerunt. Pie igitur sentiendum est de pietate Viri beati, quæ tam miræ dulcedinis et virtutis fuit, ut domaret ferocia, domesticaret silvestria, mansueta doceret, et brutorum naturam, homini jam lapsa rebellem, ad sui obedientiam inclinaret. Vere hæc est, quæ cunctas sibi creaturas confederans, valet ad omnia, promissionem habens vitæ, quæ nunc est, et futuræ r.

ANNOTATA.

- a *Epist. 1 ad Timotheum cap. 4, v 8.*
 b *Sequentia usque ad initium numeri 107 rescidit Waddingus.*
 c *Libro 1 Regum cap. 2, v 3.*
 d *Sequentia usque ad finem hujus numeri non sunt apud Waddingum.*
 e *Retentis tamen haud dubie femoralibus.*
 f *Sequentia usque ad verba Propterea de omnibus, ommissa sunt in editione Waddingi.*
 g *Exempla habes in Vita prima num. 77 et duobus seqq.*
 h *Augustinus Lubinus in brevi Notitia abbatiarum Italiæ pag. 124 et sequenti, vocat hanc abbatiam titulo S. Verecundi de Spirtis, Ordinis S. Benedicti, notatque aliter etiam appellari S. Verecundi de Spissis et de Spicis, ac citam esse septem circiter mill. pass. ab Eugubio, et in colle, dicto VALL'INGEGNO.*
 i *Id est, Romæ.*
 k *Waddingus in Annalibus ad annum 1226, num. 28 fatetur, sese in hujus illustris femine, apud scriptores Franciscanos celebris, familiam frustra inquisivisse. Hæc eadem matrona creditur S. Francisco moribundo, ejusdemque funeri adfuisse. Lege Commentarium prævium § 27.*
 l *In editione Vaticana vitiose: Advolavit. Waddingus hoc de ave fluviatili omittens, ad sequens prodigium sic perrexit: In lacu Reatino ex devotione fuit etiam oblatas etc.*
 m *Andreas Danulus hujus prodigii etiam meminuit in Chronico, ac contigisse scribit, quando B. Franciscus, de ultra mare rediens, in paludibus Venetorum deambulabat; ut dixi in Commentario prævio num. 589.*
 n *Sequentia omnia usque ad finem numeri 117 desiderantur in editione Waddingi.*
 o *Hoc quadragesimale jejunium a S. Francisco quotannis observari soluisse, docet idem sanctus biographus infra num. 189.*
 p *Dum scilicet sacra Christi stigmata accepit; uti cap. 15 latius exponetur. Contigerunt ergo ista anno 1224.*
 q *Id est, segetes.*
 r *Epist. 1 ad Timotheum cap. 4, v 8: Pietas autem ad omnia utilis est, promissionem habens vitæ, quæ nunc est, et futuræ.*

CAPUT IX.

De fervore caritatis ejus, et desiderio martyrii.

Divino amore
totus accensus

Caritatem ferventem, qua Sponsi amicus Franciscus ardebat, quis enarrare sufficiat? Totus namque, quasi quidam carbo ignitus, divini amoris flamma videbatur absorptus. Subito enim ad auditum amoris Domini excitabatur, afficiebatur, inflammabatur; quasi plectro vocis extrinsecæ chorda cordis interior tangeretur a. Talem pro elemosynis censum offerre, nobilem prodigalitem dicebat, et eos, qui minus ipsum, quam denarios reputarent, esse stultissimos, pro eo, quod solius divini amoris impretabile pretium ad regnum cælorum sufficit comparandum, et ejus, qui nos multum amavit, multum sit amor amandus.

125 Ut autem ex omnibus excitaretur ad amorem divinum, exsultabat in cunctis operibus ma-

num Domini, et per jucunditatis specula * in vivificam consurgebat rationem et causam. Contuebatur in pulchris Pulcherrimum, et per impressa rebus vestigia prosequabatur ubique Dilectum, de omnibus sibi scalam faciens, per quam conscenderet ad apprehendendum eum, qui est desiderabilis totus. Inaudita namque devotionis affectu fontalem illam bonitatem in creaturis singulis, tanquam in rivulis, degustabat, et quasi cælestem concentum perciperet. in consonantia virtutum et actuum, eis datorum a Deo, ipsas ad laudem Domini more Prophetæ David dulciter hortabatur b.

124 Christus Jesus crucifixus intra suæ mentis ubera, ut myrrhæ fasciculum jugiter morabatur c, in quem optabat per excessivi amoris incendium totaliter transformari. Prærogativa quoque peculiaris devotionis ad ipsum ab Epiphaniæ festo, usque ad continuos quadraginta dies, eo scilicet tempore, quo Christus latuit in deserto, ad solitudinis loca declinans, cellaque reclusus, quanta poterat artitudine cibi et potus, jejuniis et orationibus et laudibus Dei sine intermissione vacabat d. Tam fervido quidem in Christum ferebatur affectu, sed et Dilectus * illi tam familiarem rependebat amorem, ut videretur ipsi Famulo Dei, quasi jugem præ oculis ipsius Salvatoris sentire præsentiam, sicut aliquando sociis familiariter revelavit.

123 Flagrabat erga Sacramentum Dominici Corporis fervore omnium medullarum, stupore admirans permaximo illam carissimam dignationem et dignantissimam * caritatem. Sæpe communicabat, et tam devote, ut alios devotos efficeret, dum ad immaculati Agni degustationem suavem, quasi spiritu ebrius, in mentis ut plurimum rapiebatur excessum. Matrem Domini nostri Jesu Christi e indicibili complectebatur amore, eo quod Dominum Majestatis fratrem nobis effecerit, et per eam simus misericordiam consequuti. In ipsa post Christum præcipue fidens, eam sui ac suorum advocatam constituit, et ad honorem ipsius a festo Apostolorum Petri et Pauli usque ad festum Assumptionis devotissime jejunabat f.

126 Angelicis spiritibus, ardentibus igne mirifico ad excendendum in Deum, et electorum animas inflammandas, inseparabilis erat amoris vinculo copulatus, et ob devotionem ipsorum ab Assumptione Virginis gloriosæ quadraginta diebus jejunans, orationi jugiter insistebat g. Beato autem Michaeli archangelo, eo quod animarum representandarum haberet officium, speciali erat amore devotior propter fervidum, quem habebat zelum ad salutem omnium salvandorum. Ex recordatione Sanctorum omnium, tanquam lapidum ignitorum, in Deificum recalescebat incendium; Apostolos omnes, et præcipue Petrum et Paulum, propter fervidam caritatem, quam habuerunt ad Christum, summa devotione complexans, ob quorum reverentiam et amorem quadragesimæ specialis jejunium Domino dedicabat h.

127 Non habebat aliud Christi Pauper, nisi duo minuta, corpus scilicet * et animam, quod * posset liberali caritate largiri. Sed hæc per amorem Christi sic offerebat continue, ut quasi omni tempore per rigorem jejunii corpus, et per ardorem desiderii spiritum immolaret, exterius in atrio sacrificans holocaustum, et in templo interius cremans thymiana. Sic autem eum caritatis excessiva devotio sursum in divina ferebat, ut ejusdem affectuosa * benignitas ad naturæ consortes et gratiæ dilataret. Quem enim creaturis ceteris germanum pietas cordis effecerat, mirum non est, si Creatoris insignitis imagine, et sanguine redemptis Auctoris, germaniorem Christi caritas faciebat.

128 Non se Christi reputabat amicum, nisi animas foveret, quas ille redemit. Saluti animarum nihil præferendum esse, dicebat, eo maxime probans, quod Unigenitus Dei pro animabus dignatus fuerit in cruce pendere. Hinc sibi in oratione luctamen, in predicatione discursus, et in exemplis dandis excessus i. Unde, quoties austeritas nimia reprehenderetur

D
Deum in omnibus creatis speculatur et laudat.
* Ms. spectacula

b
Amor ejus in Christum crucifixum,

d
* Wadd. Ille-
ctus

E
in Sacramentum Eucharistiæ, in Virginem Matrem,
* Wadd. dignissimam

e

f
in angelos, in Sanctos omnes, maxime Apostolos, et varia illius jejunia.

g

F

h
Animam suam per amorem, corpus per jejunium Christo continue offert,
* in Ms. deest scilicet
* ibid. quæ
* Wadd. effectuosissima

i
ejus Sanguine redemptas animas indolesse quoque curat.

i

A reprehenderetur in ipso, respondebat, se datum aliis in exemplum. Licet enim innocens ejus caro, quæ jam se sponte subdebat spiritui, nullo egeret flagello propter offensas; tamen exempli causa renovabat illi pœnas et onera, custodiens propter alios vias duras. Dicebat enim: Si linguis hominum loquar et Angelorum, caritatem autem in meipso non habeam, et proximis virtutum exempla non monstrem, parum prosum aliis, nihil nihil.

Ex martyrii desiderio in Syriam navigans, in Sclavoniam ventis pellitur;

k

hinc navem, Anconam petentem cum socio clam ingressus.

B

* Ms. hæc omnia

ex modica elemosyna vectoribus omnibus succurrit.
* Vatic. et
* Sur. modica
* Vatic. pluribus

m

Eadem de causa navigaturus in Africam, morbo impeditus ex Hispania ad suos rediit.

n

* Wadd. pascendas

Projectus ad Soldanum Babylonie, cum Christianis bellantem,

o

129 Ferventi quoque caritatis incendio gloriosum sanctorum Martyrum æmulabatur triumphum, in quibus nec amoris flamma extingui, nec fortitudo potuit infirmari. Desiderabat propterea, et ipse illa perfecta caritate succensus, quæ foras mittit timorem, per martyrii flammam hostiam Domino se offerre viventem, et vicem Christo pro nobis morienti rependeret, et ad divinum amorem ceteros provocaret. Sexto namque conversionis suæ anno k, desiderio martyrii flagrans, ad prædicandam fidem Christianam et penitentiam Saracenis et aliis infidelibus, ad partes Syriæ transfretare disposuit. Cumque navem quandam, ut illuc tenderet, conscendisset, ventis contrariis flantibus, compulsus est in Slavonia partibus applicare.

150 Cum igitur moram aliquandiu contraxisset ibidem, nec invenire posset navem tunc temporis transfretantem, fraudatam a suo desiderio se sentiens, nautas quosdam Anconam tendentes, ut amore Dei eum secum ducerent, exoravit l. Verum illis propter expensarum defectum pertinaciter recusantibus, Vir Dei plurimum de Domini bonitate confusus navem cum socio latenter conscendit. Aduit quidam, a Deo, ut creditur, pro Paupere suo missus, qui secum ferens necessaria victus, quandam timentem Deum de navi ad se vocatum sic alloquutus est: Hæc * pro pauperibus fratribus in navi latitantibus conserva fideliter, ac necessitatis tempore amicaliter subministra.

151 Sicque factum est, ut nautis propter vim ventorum per dies plurimos nusquam applicare valentibus, omnia consumerentur ipsorum cibaria, et sola pauperi Francisco collata desuper elemosyna superesset. Quæ cum esset permotica *, tantum divina virtute suscepti augmentum, ut diebus plurimis *, in mari propter tempestatem continuam contrahentibus moram, usque ad portum Anconæ omnium necessitatibus penarie subveniret. Videntes itaque nautæ, per Servum Dei multa se mortis evasisse discrimina, tanquam qui maris horrenda pericula senserant, et miranda opera Domini viderant in profundo, gratias egerunt omnipotenti Deo, qui semper in suis amicis et servis mirabilem et amabilem se ostendit. Cum m autem, relicto mari, terram perambulæ cœpisset, jactato in eam salutis semine, reportabat manipulos fructuosos.

152 Verum quia martyrii fructus adeo cor ejus allexerat, ut pretiosam pro Christo mortem super omnia virtutum merita peroptaret, versus Marrochium iter arripuit, ut Miramolino et genti ejus Christi Evangelium prædicaret, si quo modo ad concupitam palmam valeret attingere n. Tanto namque desiderio ferebatur, ut, quamvis esset imbecillis corpore, peregrinationis suæ præcurreret comitem; et ad exsequendum propositum festinus, et tanquam spiritu ebrius advolaret. Sed cum jam usque in Hispaniam perrexisset, divina dispositione, quæ ipsum reservabat ad alia, gravissima ei supervenit infirmitas, qua præpeditus, quod cupiebat, adimplere nequivit. Sentiens igitur Vir Dei, quod necessaria erat adhuc proli, quam genuerat, ipsius vita in carne, quamvis mortem sibi lucrum putaret esse, rediit ad pascendum * oves suæ sollicitudini commendatas.

155 Verum caritatis ardore spiritum ipsius ad martyrium perurgente, tertia adhuc vice pro fide Trinitatis effusione sui sanguinis dilatanda, versus infideles proficisci tentavit o. Tertio decimo namque conversionis suæ anno ad partes Syriæ pergens, multis se periculis constanter exposuit, ut

Soldani p Babylonie posset adire præsentiam. Inter Christianos enim ac Saracenos tunc bellum tam implacabile * erat, exercituum castris hinc inde in campo cominus ex adverso locatis g, ut via mutui transitus sine mortis discrimine non pateret. Excitrat siquidem * a Soldano edictum crudele, ut, quicumque caput alicujus Christiani afferret, Bisantium r aureum pro mercede reciperet. At intrepidus Christi miles Franciscus, sperans in proximo suum adipisci posse * propositum, definivit iter arripere, mortis pavore non territus, sed desiderio provocatus.

154 * Oratione namque præmissa, confortatus a Domino, confidenter illud propheticum decantabat: « Nam etsi ambulavero * in medio umbræ » mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum » es s. » Assumpto igitur socio fratre, Illuminato nomine, viro utique luminis et virtutis, cum iter cœpisset, obvias habuit oviculas duas; quibus visis, exhilaratus Vir sanctus, dixit ad socium: Confide, frater, in Domino, nam in nobis Evangelicum illud impletur: « Ecce, ego mitto vos, sicut oves in » medio luporum t. » Cum autem processissent ulterius, occurrerunt ei satellites Saraceni, qui tanquam lupi celerius accurrentes ad oves, servos Dei feraliter comprehensos crudeliter et contemtiliter pertractarunt u, afflicientes convitiis, affligentes verberibus, et vinculis alligantes. Tandem afflicto multipliciter et attrito ad Soldanum, divina disponente providentia, juxta Viri Dei x desiderium perduxerunt.

153 Cum igitur princeps ille perquireret, a quibus, et ad quid, et qualiter missi essent, et quomodo advenissent; intrepido corde respondit Christi servus Franciscus, non ab homine, sed a Deo altissimo se fuisse transmissum, ut ei et populo suo viam salutis ostenderet, et annunciarer Evangelium veritatis. Tanta vero mentis constantia, tanta virtute animi, tantoque fervore spiritus prædicto Soldano prædicavit Deum trinum et unum, et Salvatorem omnium Jesum Christum, ut Evangelicum illud in ipso claresceret veraciter esse completum: « Ego dabo vobis os, et sapientiam, cui » non poterunt resistere, et contradicere omnes » adversarii vestri y. » Nam et Soldanus admirandum in Viro Dei fervorem Spiritus conspiciens et virtutem, libenter ipsum audiebat, et ad moram contrahendam cum eo, instantius invitabat z. Christi vero Servus superno illustratus oraculo, Si vis, inquit, converti tu cum populo tuo ad Christum, ob illius amorem libenter vobiscum commorabor.

156 Quod si hæsitas, propter fidem Christi legem Mahumeti * dimittere, jube ignem accendi permaximum; et ego cum sacerdotibus tuis ignem ingrediar, ut vel sic cognoscas, quæ fides certior et sanctior non immerito tenenda sit. Ad quem Soldanus: Non credo, quod aliquis de sacerdotibus meis se vellet igni propter fidem suam defensandam exponere, vel genus aliquod subire tormenti. Viderat enim, statim quandam de presbyteris suis, virum authenticum et longævum, hoc audito verbo, de suis conspectibus aufugisse. Ad quem Vir sanctus: Si mihi velis promittere pro te et populo tuo, quod ad Christi cultum, si ignem illæsus exiero, veniat; ignem solus introibo: et si combustus fuero, imputetur, peccatis meis; si autem divina me protexerit virtus, Christum Dei virtutem et sapientiam, verum Deum et Dominum Salvatorem omnium agnoscatis. Soldanus autem optionem hanc accipere se non audere, respondit; quia seditionem populi formidabat.

157 Obtulit tamen ei multa munera pretiosa, quæ Vir Dei, non mundanarum rerum, sed salutis animarum avidus, sprexit omnia *, quasi lutum. Soldanus autem videns Virum sanctum, tam perfectum rerum mundalium contemptorem, admiratione permotus, majorem erga ipsum devotionem concepit. Et quamvis ad fidem Christianam transire nollet, vel forsitan non auderet, rogavit tamen devote Famulum Christi, ut prædicta susciperet pro salute insius,

AUCTORE S. BONAVENTURA.

P

* Ms. guerra tam implacabilis

g

* Wadd. namque

r

* Apud Wadd. deest posse

ab illius satellitibus captus,

pesimeque mulcatus, et ad ipsum adductus

* Ms. in

ibid. ambularem

s

t

u

x

E

Christum libere prædicat stupenti faventique Soldano,

y

z

fidem suam per ignem probare paratus; quod Soldanus, suos metuens, abnuat;

* Ms. Machomedi, Sur. Mahometi

F

sed multa ei dona offert, quæ Sanctus acceptare recusans,

* ap. Wadd. deest omnia

AUCTORE
S. BONAVEN-
TURA.

nihilque se
profecturum
cognoscens, ad
Christianos
regreditur.
aa

bb

Ms. patentes

ipsius, Christianis pauperibus vel ecclesiis eroganda. Ipse vero, quia pondus fugiebat pecuniae, et in animo Soldani veræ pietatis non videbat radicem, nullatenus acquievit.

158 Videns etiam, se non proficere in conversione gentis illius, nec suum assequi posse propositum aa, ad partes fidelium, divina revelatione præmonitus, remeavit. Sic itaque Dei ordinante clementia, et sancti Viri promerente virtute, misericorditer et mirabiliter factum est, quod Christi Amicus mortem pro ipso viribus totis exquiret, et tamen nullatenus inveniret; ut et merito non careret optati martyrii, et insigniendus servaretur in posterum privilegio singulari bb. Sic utique factum est, ut ignis ille divinus adhuc perfectius ipsius æstualet in corde, ut post potentius * evaporaret in carne. O vere beatum Virum, cujus caro, etsi tyrannico ferro non cæditur, occisi tamen Agni similitudine non privatur! O, inquam, vere ac plene beatum, cujus animam etsi gladius persecutoris non abstulit, palmam tamen martyrii non amisit!

ANNOTATA.

a *Sequentia usque ad finem hujus numeri omissa sunt in editione Waddingi.*

B b *Lege Psalmum 148, ac luce clarius agnosces, quam inepte et impie quidam heterodoxi sugillare ausi sint sermones S. Francisci, bruta animantia ad Dei laudem exhortantis.*

c *Ex Canticorum cap. 1, v. 12.*

d *In Regula a Waddingo primo loco edita cap. 5 inter jejunia Ordinis præcipitur jejunium ab Epiphania, quando Dominus noster Jesus Christus incepit jejunare, usque ad Pascha. At in altera, qua nunc utuntur Fratres Minores, cap. 5 dicitur: Sanctam vero quadragesimam, quæ incipit ab Epiphania usque ad continuos quadraginta dies, quam Dominus suo sancto jejunio consecravit, qui voluntarie eam jejunant, benedicti sint a Domino; et qui nolunt, non sint adstricti. Hinc Waddingus ad priorem locum hæc annotavit: In secunda Regula cap. 5 jejunium hoc spontaneum est, nec eo (ad Pascha) usque protenditur, sed tantum per quadraginta dies. De hoc dierum numero videtur hic loqui S. Bonaventura.*

e *In Ms. nostro: Matrem Domini Jesu,*

f *Festum sanctorum apostolorum Petri et Pauli celebratur die 29 Junii; festum assumptionis beatissimæ virginis Mariæ 15 Augusti, diebus quadraginta sex inter hoc et illud intermediis.*

C g *Nimirum usque ad festum Dedicationis S. Michaelis archangeli, quod quadragesimo quinto die post festum Assumptionis sanctissimæ Dei Genitricis, seu die 29 Septembris colitur.*

h *Libet hic paucis advertere, S. Franciscum quinque jejunia quadragesimalia, quorum quodlibet quadraginta dies complectebatur, aut etiam excedebat, quotannis observare soluisse; nam tribus in hoc capite memoratis addenda sunt annum quadragesimale ex præcepto Ecclesiæ observandum, alterumque a festo Omnium Sanctorum usque ad Nativitatem Domini in Regula Minorum cap. 5 præscriptum; nullum e tribus prioribus voluit suis esse præscriptum.*

i *Quæ sequuntur usque ad finem hujus numeri, rescidit Waddingus.*

k *Id est, anno Christi 1212, uti ostensum est in Commentario prævio § 15, num. 292, ubi plura de itinere in Syriam frustra tentato leges. De eodem itinere agit Celanensis in Vita prima lib. 1, cap. 7; ubi etiam consule Annotata, hic non repetenda.*

l *Sequentia fere usque ad finem numeri 151 prætermisit Waddingus.*

m *Waddingus, recisis, ut mox monui, præmissis, ita hic pergit: Cum autem illi (navatæ) eum in Italiam portassent, terram perambulare cæpit, et jactato in eam salutis semine, reportabat manipulos fructuosos.*

n *De hoc quoque suscepto versus Africam itinere anno 1215, quod S. Francisci morbus in Hispania*

abrupit, scribit Celanensis in Vitæ primæ lib. 1, cap. 7, et ego pluribus egi in Commentario prævio § 14; quapropter ne actum agam, lectorem ad utrumque locum remitto.

o *Hoc tertium iter, quod in annum Christi 1219 incidit, etiam legitur apud Celanensem in eodem libro 1, cap. 7, quod consule, uti et Commentarium prævium toto § 16 et 17.*

p *Surius pro voce Soldanus, quæ Mahometanorum regem aut principem significat, semper habet Sulthanus, quæ vox ejusdem significationis est.*

q *Loquitur S. Bonaventura de exercitiis Crucesignatorum, qui anno 1219 urbem Damiatam in Ægypto obsidebant, et Saracenorum, qui cum principe suo, Soldano Babylonæ seu Ægypti, haud procul inde sua castra habebant, ut urbi succurrerent. In ista Christianorum castra S. Franciscus tunc advenisse, narrat alia occasione Bonaventura inferius num. 134 et sequenti; et Jacobus de Vitriaco, testis oculatus, cujus testimonium recitavi in Commentario prævio num. 537 et 538.*

r *In Ms. nostro et editione Vaticana: Bizantium; apud Surium et Waddingum: Byzantium. Est autem Byzantium aureus nummus seu moneta quædam imperatorum Constantinopolitanorum, sic dicta a Byzantio, quo nomine Constantinopolis etiam veniebat.*

s *Psalmo 22, v. 4.*

t *Matthæi cap. 10, v. 46. In editione Surii desunt hæc voces: Sicut oves.*

u *Waddingus: Qui tamquam lupi celerius accurrentes ad eos, veluti ad oves, servos Dei feraliter pertractarunt.*

x *Viri Dei etiam legitur in Ms. nostro; at in aliis tribus editionibus omittitur Dei.*

y *Lucæ cap. 21, v. 15.*

z *Videns eum bestia crudelis (Soldanus Ægypti) in conspectu Viri Dei in mansuetudinem conversa, per dies aliquot ipsi sibi et suis Christi fidem prædicantem attentissime audivit, inquit Cardinalis de Vitriaco, laudatus in Commentario prævio num. 537.*

aa *Videlicet martyrium.*

bb *Intelligit sacra stigmata, ut sequitur.*

CAPUT X.

De studio et virtute orationis.

Sentiens Christi servus Franciscus, corpore se peregrinum a Domino, cum jam ad terrena foris desideria per Christi caritatem totus esset insensibilis factus, non foret absque consolatione Dilecti, sine intermissione orans, spiritum Deo contendebat exhibere præsentem. Erat quidem oratio contemplanti solatium, dum supernarum circuitu mansionum, angelorum concivis jam factus, ferventi desiderio quærebat Dilectum, a quo solus eum carnis paries disjungebat. Erat et operanti præsidium, dum in omnibus, quæ agebat, de sua diffidens industria, et de superna pietate confidens, per ipsius instantiam, totum in Domino cogitatum jactabat.

140 Orationis gratiam viro religioso desiderandam super omnia, firmiter asserebat, nullumque credens sine ipsa in Dei prosperari * servitio, modis, quibus poterat, fratres suos ad ejus studium excitabat. Nam ambulans et sedens, intus et foris, laborans et vacans, orationi adeo erat intentus, ut illi videretur, non solum, quicquid erat in eo cordis et corporis, verum etiam operis et temporis, dedicasse. Solitus erat nullam visitationem Spiritus cum negligentia præterire. Siquidem cum offerebatur, sequebatur eam, et quamdiu Dominus concedebat, dulcedine perfruebatur oblata. Cum autem intentus itinere divini Spiritus aliquos sentiret afflatus, sociis præcedentibus, gradum figebat, novamque inspirationem ad fruitionem convertens, gratiam non recipiebat in vacuum.

141 Suspensebatur multoties tanto contempla-

Orationi,
quam facit
maximi,
F

perpetuo et
ubique inten-
tus;
* Ms. prospere
rare